

Тема заходу. Урок мужності до Дня захисника України

Мета заходу: формувати в учнів розуміння понять «єдність» і «цілісність», «герой», «патріот» держави, громадянські якості; розвивати почуття поваги до захисників Вітчизни, виховувати справжніх патріотів держави.

Обладнання: епіграфи на дошці, газета «Небесна сотня», відеоролики «Слава героям української нації», «Повертайся живим!», відеоролик «Яна Зінкевич», свічка, папір, фонограма пісні «Мальви», «Пливе кача», «Боже, я молюсь за Україну».

ПЕРЕБІГ ЗАХОДУ

I. Вступне слово класного керівника.

Подивіться, будь ласка, у вікно: там обнялися в одне ціле голубе небо і золоте колосся пшениці. Такою ми бачимо сьогодні нашу неньку - Україну. Вона горда від того, що зуміла виховати людей, здатних об'єднатися у боротьбі за її єдність і незалежність, здатних захистити її кордони.

Учень 1.

Народе мій, пишаюся тобою:
Моя душа – частинка твого «Я».
Красою правди у святім двобою
Понад Майданом сонця лик сія...
Є нація! Хай знають всі у світі:
Ми є! Народ піднявся із колін!
І переможно сонце правди світить,
Співає гордо наш Державний Гімн.

(Звучить Державний Гімн України)

2. Слово класного керівника.

- Перегорнімо сучасну сторінку історії України, вдивляючись в обличчя наших героїв – захисників України.

(Відеоролик з портретами героїв Небесної сотні)

- Чому цих людей вважають героями? Що спонукало їх встати на захист рідної держави?

- Девізом нашого заходу є слова М. Вінграновського, який писав: *«Ми тут. Ми всі. Ми є. Ми гурт. Єднаймося. Ми є той ґрунт подій майбутніх вирішальних»*

II. Основна частина

Учень 2.

Україна – це мати, яку не обирають,
Україна – це доля, яка випадає раз на віку,
Україна – це пісня,
Яка вічна на цій землі.

Ведучий.

Листопад 2013 – лютий 2014 р. – «Революція гідності», події на Донбасі... Вони тривожать наші душі, не залишають байдужими жодного громадянина країни, і тому кожному з нас необхідно усвідомити, за що боролися учасники Революції гідності і заради чого по жертвувала своїм життям Небесна сотня, заради чого захищають нашу Україну воїни АТО.

Небесна сотня – це наш біль і наша гордість, це наші сльози і наш душевний щем вдячності за все, що вона зробила для нас.

(Відеоролик «Слава героям української нації»)

Ведуча.

Кровоточать рани наших сердець з приводу того, що відбувається на сході нашої держави. Не висихають сльози на очах матерів, сини яких захищають єдність і незалежність рідної землі. *(Звучить пісня «Мальви»)*

Учениця 1.

Нехай ніхто не половинить,
Твоїх земель не розтина,
Бо ти єдина, Україно,
Бо ти на всіх у нас одна.
Одна від Заходу й до Сходу
Володарка земель і вод -
Ніхто не ділить хай народу,
Бо не поділиться народ.
І козаки, й стрільці січові
За тебе гинули в полях.
У небесах сузір'я Лева
Нам світить наш Чумацький Шлях.
Стражденна часчко-небого,
Єдині два твої крила.
Виходим, нене, у дорогу,
Аби ти вільною була.
Нехай ніхто не половинить
Твоїх земель, не розтина,
Бо ти єдина, Україно,
Бо ти на світі в нас одна.

(Перегляд відеоролику про Зінкевич Яну, випускницю колегіуму, яка отримала відзнаку «За військову звитягу» за участь у АТО)

- Що вас вразило, коли переглядали відеоролик про Я. Зінкевич?
- Чому ця дівчина опинилася у перших рядах захисників Вітчизни?

Ведучий.

Яна Зінкевич була однією з перших активістів організації «Правий сектор», що поїхали на схід України відстоювати незалежність і територіальну цілісність нашої держави, допомагати українським військовослужбовцям боротись із ворогом. Нині 19-річна Яна керує медичним підрозділом добровольчого корпусу та щоденно рятує життя учасників АТО, винесла з поля бою 128 поранених.

Класний керівник.

«Немає більше від тієї любові, як хто душу свою покладе за друзів своїх». Подвиг героїв вже вписаний у найвеличніші сторінки української історії. Вірю, що цей подвиг буде надихати покоління українців, як надихають нас подвиги козаків та жертвність героїв Крут.

Але захист Батьківщини – це не тільки мужність, не тільки відданість, це ще і смерть.

Хай палають свічки пам'яті про загиблих героїв Небесної Сотні, про загиблих героїв АТО, а розмірений бій хронометра відчеканить час скорботи, душевного болю і жалю...

Учениця 2.

Нехай пам'ятають про наших героїв,
що за волю поклали безцінне життя,
що творили історію, наше минуле,
у яке вже нема вороття.

Учень 1.

Ми ще не раз згадаємо цю весну
І ці події, і цей кривавий шлях
І закарбуємо у серці Небесну Сотню,
Яка тепер на небесах!

Вшануймо пам'ять героїв Небесної сотні, борців за свободу людей під час Революції гідності, героїв, що полягли у боротьбі, захищаючи суверенітет, незалежність та територіальну цілісність нашої України. Вічна пам'ять героям, вічна слава!

(Оголошується хвилина мовчання)

Хай світло цієї свічки буде даниною тим, хто навічно пішов від нас, хто заради торжества справедливості жертвував собою. Вони повинні жити в нашій пам'яті!

(Під мелодію пісні «Пливе кача» ведучий запалює свічку і передає її учням по колу)

Учениця 1.

Україно! Крізь тенета неволі, крізь заграви пожару, шал битв і побоїщ, твої сини мріяли про тихі води і ясні зорі.

Україно! Сьогодні на всі п'ять материків і на всі чотири сторони видно, як ми живемо, як будуємо свою країну, як сіємо в землю зерно навпіл з надією для себе, дітей своїх і добрих людей.

Учениця 2.

До тебе, Господи, взиваю
І сподівання щирі маю –
Що Україна вільна буде
Від лицемірства і облуди,
Від бездуховності й зневіри
Людців, душею зачерствілих,
Від злої долі та безправ'я,
І тих, які завжди лукавлять,
Від тих, хто дух український нищить,
Забувши все святе та вище,
І наче круків хижа згряя
Вкраїну навпіл розривають,
Розбрату сіючи в нас зерна...
Від всього зла, всієї скверни
Зціли, Всевишній нас Владико,
Щоб вільним став народ великий!

Учениця 1.

Я - українка вірою і кров'ю,
Моє коріння тут, у цій землі.
Вона моєю живиться любов'ю,
А я страждаю болями її.

Учень 2.

Я- українець, син народу того,
Що відвикає нині від ярма.
Я не корюся, я молюся Богу
І вірю в те, що все це не дарма.

Учениця 2.

Я - українка, смутком оповите
Моє кохання, як гірке вино.
Моя рідня розкидана по світу,
Як буйним вітром золоте зерно.

Учень 1.

Я- українець! Цього не відняти,
В моїй душі співають солов'ї,
Були такими мої мама й тато,
Й такими будуть правнуки мої!

Класний керівник.

Сьогодні, діти нашої матері України, наші бійці в зоні АТО сумлінно виконують свій синівський обов'язок. Вони – теперішній голос нашого сумління, наша гідність. Вони своїм прикладом показують силу та незламність українського духу.

III. Підсумок.

І завершуючи наш захід, я хочу ще раз пригадати слова П.Тичини: «Я єсть народ, якого Правди сила ніким звойована ще не була!».

Ми з вами живемо в Україні, тому повинні знати і шанувати історію, традиції і культуру нашої держави.

І в цей нелегкий час, коли точаться бої на сході і півдні України, ми повинні бути справжніми патріотами, відстоювати єдність, суверенітет і незалежність України.

Тож бажаю нам всім миру, спокою і світлого майбутнього!

Учень 2.

Вкраїно - богине! Вкраїно - кохана,
Молитва боляща, розтерзана рано...
Я лину до Бога, бо вмію літати,
Я буду молитись, я буду благати,
За тебе, Вкраїно, за тебе, свободу,
За долю пресвітлу вкраїнському роду.
Я вірю: Всевишній і ДіваМарія...

Почують молитву, молитву надії. *(Звучить пісня «Боже, я молюсь за Україну»)*